

ה"ת 66363/12/18 - מדינת ישראל - יאחב"ל ופרקליטות מחוז ת"א נגד אורי לוזון, ברק אברמוב, סימון קריחלי, דורון להב, אורטל קריחלי

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 66363-12-18 מדינת ישראל נ' לוזון ואח'

לפני: **המבקשת:** כבוד השופט גיא אבנון
מדינת ישראל - יאחב"ל ופרקליטות מחוז ת"א (פלילי)
נגד
המשיבים: 1. אורי לוזון
2. ברק אברמוב
7. סימון קריחלי
8. דורון להב
9. אורטל קריחלי

החלטה

בתום דיון מיום 5.1.20 קיבלתי את בקשת המדינה והוריתי על הארכת תקופת החזקת תפוסים למשך 180 ימים נוספים. אשר למכשירי הטלפון הסלולרי של המשיבים, הוריתי למבקשת לפנות לכל החשודים הרלוונטיים לתוכן שנמצא בכל אחד מהמכשירים (בהתאם לממצאים הכלולים בו) על מנת לקבל את התייחסותם לבקשת המשיבים לקבל לידיהם את הטלפונים, קרי, על אותם חשודים להודיע האם הם מוותרים על טענה לפי כלל הראייה הטובה ביותר, אם לאו. הוריתי למבקשת לעדכן את בית המשפט עד יום 12.1.20 (ההחלטה באשר לטלפונים תכונה להלן: ההחלטה החדשה).
ביום 9.1.20 פנתה המבקשת בבקשה לעיון חוזר בהחלטה החדשה, בטענה כי לא הוצגה לבית המשפט התמונה העובדתית המלאה. המבקשת הפנתה לכך שבעניינו של המשיב 8 ניתנה החלטה דומה עוד ביום 13.8.19 (להלן: ההחלטה הקודמת), אלא שחרף ההחלטה הקודמת לא התקבלו הסכמות (מאת כלל החשודים) במשרדי המבקשת. כן נטען כי בשלב זה ישנם 37 חשודים, ומשמעות ההחלטה החדשה (והקודמת) היא חיוב היחידה החוקרת לפנות לכל אחד מהחשודים בשאלה האם הוא מוותר על טענה לפי כלל הראייה הטובה ביותר. לא כל החשודים מיוצגים והסכמתם בשלב זה עלולה לפגוע בזכויותיהם. כמו כן, המשיבים לא הצביעו על צורך מהותי להשבת הטלפונים. אשר למשיב 1: מכשיר הטלפון שלו כלל לא הועתק עד כה, מכיוון שלא מסר קוד פתיחה, ומכיוון שהיחידה החוקרת טרם הצליחה "לפרוץ" את המכשיר באמצעים העומדים לרשותה.
המשיבים 2 ו-8 התנגדו לבקשה (המשיבים 1, 3, 7 לא הגיבו). המשיב 8 טען כי אין כלל עילה לעיון חוזר, בהיעדר נתונים חדשים בעניינו. זאת במיוחד נוכח העובדה שמדובר בחידוש הוראה שניתנה לגבי מכשיר הטלפון שלו עוד בהחלטה הקודמת, הוראה אותה לא טרחה המבקשת לקיים, משלא פנתה לחשודים הרלוונטיים. המשיב 2 הפנה אף הוא להחלטה הקודמת בעניינו של המשיב 8, והוסיף כי לשיטתו כלל אין הצדקה לבקש הסכמתם של כלל המעורבים אלא די בויתור של המשיב 2 ממנו נתפס המכשיר.
לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, מצאתי לקבל את הבקשה לעיון חוזר בעניינו של המשיב 1, ולדחות בעניינם של המשיבים האחרים, ואסביר בקצרה. אשר למשיב 1, מצאתי כי הנתון שלא הובא בפני במועד הדיון, כי מכשיר הטלפון שלו כלל לא הועתק עד כה בשל קושי טכני (בשילוב עם היעדר מסירת קוד סודי), מצדיק ביטול ההחלטה בדבר השבת המכשיר, באופן שיאפשר ליחידה החוקרת להמשיך במאמציה לפרוץ את המכשיר על מנת לבחון את תוכנו. מאכן, אני מורה על הארכת תקופת החזקת מכשירי הטלפון התפוס מהמשיב 1 למשך 180 ימים נוספים.
אשר למשיב 8: ההחלטה הקודמת בעניין השבת מכשירי הטלפון התפוס ממנו ניתנה לפני למעלה מחמישה חודשים, ביום 13.8.19. המבקשת היא המחזיקה בתוכן המכשיר, והיא היחידה שיכולה ורשאית לפנות לחשודים הרלוונטיים (לטענתה מדובר ב-37 חשודים) בשאלה האם הם מוותרים על טענה לפי כלל הראייה הטובה ביותר, אם לאו. העובדה שהמבקשת לא פעלה עד כה למימוש ההחלטה הקודמת רובצת לחובתה, ולבטח איננה יכולה לשמש עילה לדון מחדש באותה החלטה, עליה לא הוגש ערר. אשר למשיבים הנותרים (2, 7, 9): הרציונל שעמד מאחורי ההחלטה הקודמת בעניין מכשירי הטלפון של המשיב 8, רלוונטי גם למשיבים אלו. חזקה על המבקשת כי תדע להתמודד עם הקושי הכרוך בפנייה לכל החשודים הרלוונטיים בשאלה האם הם מוותרים על כלל הראייה הטובה ביותר. העובדה שמדובר בחשודים שחלקם, לפי הטענה, אינם מיוצגים, אינה מעלה ואינה מורידה. הטענה כי המשיבים לא הצביעו בעת הנוכחית על צורך מיוחד בהשבת מכשירי הטלפון שלהם, מוטב אילולא נטענה, משהיא עומדת בסתירה למושכלות יסוד בדיני תפיסה וחילוט. מכשירי הטלפון הם רכושם של המשיבים. הם נתפסו לצורך ראייתי, ויש להשיבם בהקדם האפשרי לבעליהם, ככל שתוכנם הועתק וככל שניתן מענה לטענות אפשריות בדבר כלל הראייה הטובה ביותר. המשיבים אינם צריכים להוכיח דבר וחצי על מנת לקבל בחזרה לידיהם את הטלפונים, שהם קניינם הבלעדי.
לפיכך אני דוחה את הבקשה לעיון חוזר בעניינם של המשיבים 2, 7, 8, 9. המבקשת תפעל לקיום ההחלטה החדשה בהקדם האפשרי, ועד יום 26.1.20.

ניתנה היום, כ"ב טבת תש"פ, 19 ינואר 2020, בהיעדר הצדדים ותישלח אליהם.

תזכורת פנימית ליום 27.1.20.